

Arxiu Municipal

DEPURATS

Diuen que tot canvia... i és veritat i no és veritat. Anem a pams. Com veieu, aquesta plantilla dels treballadors que tenia l'Ajuntament l'any 1939 demostra que la vida rural, agrària i poc industrialitzada d'aquells moments ha donat pas a una altra basada en noves concepcions: hi havia 3 «*matarifes*» per a l'escorxador i, per contra, un únic oficial de secretaria.

La segona afirmació –que no és veritat que tot canviï tant– la constatem en el fet que, de treballadors a la «casa gran», no n'hi ha tants, sobretot si tenim en compte els serveis que s'han incorporat en els darrers temps. Només s'ha incrementat un 0,75 treballador per cada 100 habitants. (Quina part hi deu correspondre? Un cap i dos braços? O bé les dues cames i...?)

El que realment és interessant de fer notar és que aquests dotze treballadors que apareixen en aquesta plantilla van haver de passar un procés anomenat depuració que, un cop acabat el conflicte bèl·lic, havia de garantir al nou Ajuntament que aquelles persones eren «addictes al règim» o, almenys, que havien mantingut una «bona conducta» en tot moment. Això no volia dir que, necessàriament, estiguessin d'acord amb el govern que s'havia imposat per la força, però sí que no tenien un passat marcadament roig. Perquè, tinguem-ho en compte, quedar-se sense feina també fou una tècnica repressiva.

29 de setembre de 2006